

TAMARA VAN SAN

Indian Shuffle (works from 2004-14)

Indian Shuffle: een soloshow van Tamara Van San

Ik ontmoette Tamara Van San voor het eerst in 2007, tijdens de voorbereidingen van een tentoonstelling. Toevallig bevond ik mij in de tuin van het museum toen de kunstenaar arriveerde met een grote bestelwagen, waar ze samen met drie mannen een loodzware sculptuur van polyurethaan uit tilde en vijftig meter verder in het gras plaatste. De anderhalve meter hoge sculptuur stelde een wolk voor, maar deed denken aan een gebalde vuist. Zowel de persoon als de sculptuur straalden een mengeling van sensualiteit en kracht uit. Tijdens de daarop volgende jaren heb ik Van San verschillende keren ontmoet en gesproken, meestal naar aanleiding van sculpturale installaties of tentoonstellingen. Zo was ik ook aanwezig in het S.M.A.K. toen haar in situ sculptuur 'The Wandering Tuba Method' in maart 2010 werd getoond aan Panamarenko. Hij noemde het werk 'niet slecht' en bleef er lang naar kijken. Opnieuw ging het om een wonderlijk samengaan van gratie en robuustheid. In roze nylon gevatte langwerpige vormen van polyurethaan waren gewikkeld en geknoopt rond betonijzers die hier en daar eenvoudigweg in oogschroeven gehaakt waren. Sober en indrukwekkend, fijngevoelig en poëtisch. Ik was ook erg onder de indruk van de soloshow in Galerie Tatjana Pieters, nu anderhalf jaar geleden, waar ze uitsluitend sculpturen toonde die ze had gemaakt met epoxyhars en pigment. De voorbije jaren heeft haar oeuvre zich immers gestaag ontwikkeld door een opeenvolgend aftasten van verschillende materialen. Na een tijd vooral sculpturen van polyurethaan en gips te hebben gemaakt, heeft ze zich enkele jaren geconcentreerd op keramiek. Daarna heeft ze een jaar gewerkt met epoxyhars. Voor deze tentoonstelling wil ze proberen een aantal werken die de voorbije tien jaar ontstonden samen te brengen in een poëtisch geheel. 'Ik heb ook een aantal nieuwe sculpturen gemaakt met papier en met siliconen,' vertelde ze mij onlangs, 'maar ik weet nog niet hoe ik ze zal inzetten. Ik zou het fijn vinden als ik erin slaag aan te laten voelen dat de gebruikte materialen erg belangrijk zijn, maar dat het uiteindelijk toch gaat om de vormen, hun nieuwheid en de manier waarop ze een plek voor zichzelf en hun maker afdwingen.' En lachend voegt ze eraan toe: 'En voor jou en de andere toeschouwers, natuurlijk.' Ik kan het niet helpen, maar ik voel een grote bewondering voor deze eigenzinnige vrouw en haar onvoorspelbare, buitensporige sculpturen. Hoe verrassend dat die tegelijk lichtvoetig en duister kunnen zijn, elegant en hard, poëtisch en ontluisterend... In dit werk lijken we kennis te maken met een ontmoeting tussen het sublieme en het aardse, die haar beslag krijgt in ogenschijnlijk eenvoudige, maar altijd ongebruikelijke vormen. De thema's liggen besloten in de manier waarop de materialen worden ingezet. De sculpturen lijken commentaar te leveren op wat het betekent een sculptuur te maken. De wereld wordt op een nieuwe, hedendaagse manier voor ons blootgelegd. Verschillende auteurs hebben erop gewezen dat Van San als kind veel heeft gereisd en gezeild en dat ze tegenwoordig regelmatig gaat duiken. Terecht. Je voelt in dit werk een vrije adem, een vastberadenheid en een durf die het provinciale overstijgt. Je voelt de rijkdom van de natuur, de architectuur, de astronomie. Je voelt een geloof in de kunst als wapen om te overleven en als venster op een veranderlijke, altijd verrassende wereld. Dit is genereus werk, gemaakt voor mensen die met hun twee voeten op de grond staan, maar niet bang zijn om te dromen.

Carla Van Campenhout

Tamara Van San (BE, 1982) leeft en werkt in Appelterre (BE). Ze nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen in o.a. Dresselhuyspaviljoen, Hilversum (NL), Kunsthal, Rotterdam (NL) Galerie EL, Welle (BE), Netwerk, Aalst (BE), Mu.ZEE, Oostende (BE) en Lokaal01, Breda (NL). Solotentoonstellingen zijn: 'We've Plumbed This Whole Neighbourhood' (duo), Lido, St Leonards On Sea (UK), S.M.A.K., Gent (BE), 'Beautiful Boys', CC België, Hasselt (BE), 'The Wandering Tuba Method', S.M.A.K., Gent (BE), EKWC, 's Hertogenbosch (NL), 'The Motley Crew', Middelheimmuseum, Antwerpen (BE). In de lente van 2015 wordt haar werk tentoongesteld in Standpoint, Londen (UK) in een duotentoonstelling met Jaquai Hallum.

Indian Shuffle: a solo show by Tamara Van San

I first met Tamara Van San in 2007 during preparations for an exhibition. I happened to be in the garden of the museum when the artist pulled up in a large van from which she and three men lifted a very heavy polyurethane sculpture, carried it fifty metres and then put it down on the grass. The one-and-a-half-metre-high sculpture represented a cloud but resembled a clenched fist. Both the person and the sculpture radiated a mixture of sensuality and strength. In subsequent years I met and talked to Van San several times, usually with reference to sculptural installations or exhibitions. For instance, I was at the S.M.A.K. in March 2010 when her in situ sculpture 'The Wandering Tuba Method' was shown to Panamarenko.

He described the work as "not bad" and spent a long time looking at it. Again it was a strange combination of gracefulness and robustness. Elongated, polyurethane shapes covered in pink nylon were wound and knotted around reinforcing rods which were affixed to wall or ceiling just with a few screw eyes. It was a sober and striking, sensitive and poetic piece. I was also very impressed by the solo show at Galerie Tatjana Pieters, now one-and-a-half years ago, where she showed exclusively sculptures made with epoxy and pigment. In recent years her oeuvre has gradually developed by experimenting with a succession of different materials. Having made mostly polyurethane and plaster sculptures for a while, she then concentrated on ceramics for several years. After that she worked with epoxy for a year. For this exhibition she wants to try and bring together in poetic harmony a number of works created in the last ten years. "I have also made several new sculptures using paper and silicones," she told me recently, "but I don't know exactly what I'm going to do with them yet. I would love to be able to show that the materials I used are very important, but that what really matter are the forms, their newness and the way they claim a place for themselves and their maker." And she added laughing: "And for you and the other spectators, of course." I can't help it, but I feel great admiration for this wilful woman and her unpredictable, over-the-top sculptures. It never fails to surprise me that they can be light-footed and dark, elegant and hard, poetic and sobering all at the same time... What we seem to experience in this work is an encounter between the sublime and the earthly, which is achieved in seemingly simple, but always unusual forms. The themes are implicit in the way the materials are used. The sculptures appear to comment on what it means to make a sculpture. The world is revealed to us in a new, contemporary manner. Several authors have aptly pointed out that as a child Van San travelled and sailed a lot and that she now regularly goes diving. This work seems to breathe freely, you sense a determination and daring which go beyond the provincial. You feel the opulence of the nature, the architecture, the astronomy. You sense a belief in art as a survival weapon and as a window on a changeable, ever-surprising world. This is magnanimous work, made for people who have both feet firmly on the ground, but are not afraid to dream.

Carla Van Campenhout

translated into English by Alison Mouthaan-Gwillim

Tamara Van San (BE, 1982) lives and works in Appelterre (BE). She has taken part in various group exhibition at amongst others Dresselhuyspaviljoen, Hilversum (NL), Kunsthal, Rotterdam (NL) Galerie EL, Welle (BE), Netwerk, Aalst (BE), Mu.ZEE, Ostend (BE) and Lokaal01, Breda (NL). Solo exhibition include: 'We've Plumbed This Whole Neighbourhood' (duo), Lido, St Leonards On Sea (UK), 'Beautiful Boys', CC België, Hasselt (BE), 'The Wandering Tuba Method', S.M.A.K., Ghent (BE), EKWC, 's Hertogenbosch (NL), 'The Motley Crew', Middelheimmuseum, Antwerp (BE). In spring 2015 her work will be exhibited at Standpoint, London (UK) in a duo show with Jaquai Hallum.